

DOI 10.36074/03.04.2020.v2.32

НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ДЛЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В ДОБУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Шевченко Світлана Миколаївна

кандидат педагогічних наук, ст. науковий
співробітник відділу історії та філософії освіти
Інститут педагогіки НАПН України

УКРАЇНА

Сучасний етап розвитку дітей з особливими потребами є найважливішим завданням Української держави. За роки незалежності в Україні створені правові основи державної національної політики, яка будується на принципах рівності соціальних, культурних прав усіх громадян.

Правовою основою формування державної політики прав дітей з особливими потребами стали Декларація прав національностей України (1991), Закони України «Про освіту» (1991, 2017), «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (1991, 2004), «Про загальну середню освіту» (1999), «Про охорону дитинства» (2001), «Про освіту осіб, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку (спеціальну освіту)» (2007), Конституція України (1996) та ін.

В організації навчального процесу спеціальних шкіл одним із пріоритетних напрямів було оволодіння професією. Для учнів спеціальних шкіл (шкіл-інтернатів) для розумово відсталих дітей, які за станом здоров'я могли оволодіти професією певного кваліфікаційного рівня, у школах з відповідною навчально-матеріальною базою відкривалися 10-і класи з поглибленою професійною реабілітацією. Добір учнів до таких класів здійснювався за рекомендаціями лікарів і шкільних психолого-медико-педагогічних комісій з урахуванням побажань учнів та їх батьків (осіб, які їх замінюють).

Трудове навчання у спеціальній школі (школі-інтернаті) передбачало систему заходів, спрямованих на відновлення, компенсацію порушених функцій, оволодіння вихованцями трудовими вміннями і навичками, що було основою для подальшої професійної підготовки.

Трудове навчання здійснювалося диференційовано з урахуванням психофізичних, індивідуальних особливостей та можливостей учня і в формі професійного навчання. При проведенні уроків з трудового навчання класи поділялися на групи. Комплектування груп за видами праці здійснювалося з урахуванням особливостей психофізичного розвитку учнів та рекомендацій лікарів. Розклад уроків складався відповідно до робочого навчального плану з дотриманням педагогічних та санітарно-гігієнічних вимог з урахуванням індивідуальних особливостей учнів.

Професійне навчання організовувалося на базі навчально-виробничих майстерень, навчально-дослідних ділянок, підсобного господарства тощо.

Випускники спеціальної школи, які закінчили школу II ступеня (крім тих, які навчалися у школі-інтернаті) для розумово відсталих дітей), одержували

свідоцтво про базову загальну середню освіту державного зразка, що давала право на вступ до професійно-технічного навчального закладу, вищого навчального закладу I-II рівнів акредитації. На бажання випускники могли продовжувати здобувати повну загальну середню освіту в школі (школі-інтернаті) III ступеня. Випускники, які закінчили спеціальну школу III ступеня, одержували атестат про повну загальну середню освіту, що давала право на вступ до професійно-технічних та вищих навчальних закладів. Таким чином, професійна освіта, була спрямована на оволодіння навичками спеціальності в спеціальній школі (школі-інтернаті) і визначалася з урахуванням рекомендацій лікарів, побажань учнів та їх батьків (осіб, які їх замінювали), потреб регіонів.

Список використаних джерел:

- [1] Про затвердження «Положення про спеціальну загальноосвітню школу-інтернат (школу, клас) України для дітей з вадами фізичного або розумового розвитку» (13.05.1993). (136). Вилучено з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0120-93>.

DOI 10.36074/03.04.2020.v2.33

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ВЕБІНАРІВ ЗАСОБАМИ BIGBLUEBUTTON

Козловський Юрій Михайлович

д-р. пед. наук, професор, завідувач кафедри педагогіки та інноваційної освіти
Національний університет «Львівська політехніка»

Стечкевич Олег Орестович

канд. пед. наук, ст. наук. сп., доцент кафедри педагогіки та інноваційної освіти
Національний університет «Львівська політехніка»

УКРАЇНА

Однією з форм роботи в рамках дистанційної форми навчання є **вебінар**. Під час вебінару викладач може пояснювати новий матеріал, розповідати способи вирішення тих чи інших проблем через демонстрацію власного екрану, аналізувати допущені помилки під час виконання самостійної роботи.

Для створення виду діяльності «Вебінар» серед запропонованих видів діяльності LMS Moodle знаходимо модуль «BigBlueButtonBN» (BBB) і натискаємо кнопку «Додати». Налаштовуємо параметри вебінару: задаємо тип діяльності (кімната + запис дій; тільки активні дії; тільки для запису), вказуємо назву вебінарної кімнати, додаємо опис (коли відбудеться вебінар), додаємо вітальний текст, задаємо параметри очікування модератора (за потреби), встановлюємо ролі учасників (модератор або глядач), вказуємо початок і завершення вебінару (кнопка активації буде доступна лише в цей період час). Інші параметри можна залишити без зміни, натискаємо кнопку «Зберегти і показати». Деякі з налаштувань вебінарної кімнати наведені на рис. 1.